

Walter Deklerck kreeg na 34 jaar zijn gehoor terug - 15/10/2004

Nadat hij van vier meter hoog op zijn hoofd was gevallen, bleef Walter Deklerck (58) uit het West-Vlaamse Woumen 34 jaar lang potdoof. Tot hij twee jaar geleden een bionisch oor ingeplant kreeg. Het was alsof iemand in zijn hoofd de

volumeknop openzette. „Ik hoorde het allerfijnste geluidje maar ik herkende niks. Alle geluiden waren uit mijn geheugen gewist." door Geert NEYT

Walter Deklerck herinnert zich nog goed het eerste geluid dat hij hoorde toen professor Offeciers van de Universiteit Antwerpen een maand na de operatie het apparaatje op zijn schedel inschakelde. „Geruis (*lacht*). Maar in de auto op weg naar huis hoorde ik een vreemd getik. Dat bleek de richtingaanwijzer te zijn." **Je had een perfect gehoor tot op je 22ste bij een arbeidsongeval je gehoorzenuw werd afgesneden van je hersenen. Was het niet vreselijk om plots in volstrekte stilte te moeten leven? Walter Deklerck :** „Ik gebruik graag de uitdrukking *Een boer gaat ook na een mislukte oogst opnieuw zaaien*. Als geboren optimist heb ik mij meteen aangepast. Ik sloot mij niet af en ben weer beginnen werken in de melkfabriek Belgomilk. Stap voor stap en letterlijk in alle stilte heb ik het magazijn uitgebreid van 50 wisselstukken tot een arsenaal van 13.200 stukken toen ik met pensioen ging. (*Fier*) Mijn levenswerk."

Aan fietsen knutselen

Ondertussen behaalde je ook nog het diploma van fietsenmaker. „Door de val had ik ook zware evenwichtsstoornissen gekregen waardoor ik niet meer kon fietsen. Daarom maakte ik voor mezelf mijn eerste driewieler. Sindsdien heb ik een eigen zaak van fietsherstellingen en knutsel ik eender welke gehandicaptenfiets in elkaar voor wie het mij vraagt." **Waarom wacht iemand 32 jaar om zich een bionisch oor te laten inplanten?**

„Ik wist niet dat zoiets bestond! En toen ik er enkele jaren geleden eens voorzichtig over begon met een huisarts, zei die: Weggesmeten geld! Pas toen mijn dochter op haar achttiende een artikel in het wetenschappelijk tijdschrift *Eos* van school meebracht, heb ik me echt goed geïnformeerd. Maar ik had dat tien jaar eerder al moeten doen." **Wat kost een bionisch oor?**

„1.300.000 oude franken. Het heeft heel wat voeten in de aarde

gehad om de mutualiteit te overtuigen dat de operatie het gehoor kon teruggeven aan iemand die zolang doof was geweest, maar uiteindelijk zijn zij met 950.000 frank over de brug gekomen. Maar al hadden zij geen frank betaald, dan nog had ik het gedaan." **Het moet heel vreemd zijn om na meer dan dertig jaar complete stilte plots te worden bestookt door honderden geluiden tegelijk.** „Dat had ik niet aangekund zonder stekende koppijn te krijgen, denk ik. Maar zo gaat het niet. De dokter draait de volumeknop heel geleidelijk open over een periode van maanden. Toch is ook hij verrast over het goede resultaat."

„Alles is nieuw"

Je had nooit de stem van je vrouw gehoord. Hoe was dat?

Deklerck : „Zoals een baby voor het eerst zijn moeder hoort, denk ik. Alles wat ik hoorde, was nieuw. Ik herkende geen enkel geluid meer, zelfs niet mijn eigen stem." **Regina Carette (56)**, Walters vrouw: „Ieder geluid dat Walter hoorde, moest ik uitleggen. Wat is dat?, vroeg hij tientallen keren per dag. Dat was dan een kastdeur die openging of een vogeltje dat floot of bladeren die ruisten."

„Ook voor mij was het aanpassen. Ik had al die jaren heel stil gesproken tegen Walter omdat dit voor een liplezer toch niks uitmaakt. Maar nu kreeg ik van Walter te horen dat ik luider moest spreken!" **Walter** : „En je leert het ook niet af om tegen mijn arm te tikken om mijn aandacht te trekken. (*lacht*)" **Regina** : „Het leven is gewoon veel gemakkelijker geworden voor ons. En aangenamer. Nu praten we meer aan tafel of kunnen wij een babbeltje doen in de auto zonder dat Walter moet wegkijken van zijn stuur om mijn lippen te lezen." **Maar echtelijke ruzies klinken nu harder door.**

Deklerck : „Ik denk dat wij vroeger meer ruzie maakten omdat er meer misverstanden waren. Hoewel, als ik vroeger verkeerde boodschappen mee naar huis bracht, kon ik altijd zeggen dat ik het niet had gehoord. Dat ligt nu een beetje moeilijker."

Problemen met Engels

Leg je niet af en toe eens je apparaatje stil om alle drukte en

lawaai buiten te houden? **Deklerck** : „Als mijn vrouw zaagt, moet ik nu zeggen zeker, maar dat klopt niet. Eigenlijk betrap ik mij erop dat ik mijn apparaatje minder en minder kan missen. Alleen bij vuurwerk of als ik een boor of slijpschijf gebruik, leg ik het af." **Of als die moderne ketelmuziek je oren pijnigt?**

Deklerck : „Ik kan niet vergelijken met de muziek van vroeger omdat ik alle geluiden van voor mijn ongeval vergeten ben. Alleen in huis met zachte muziek op de achtergrond is zelfs mijn favoriete geluid."

„Waar ik het wel moeilijk mee heb, is met nieuwe woorden die dertig jaar geleden niet bestonden. Ik weet gewoon niet hoe die klinken. Zoals al die Engelse woorden. (*Naar zijn vrouw*) Hoe heten onze kleinkinderen nu weer?" **Regina** : „Irvine en

Courtney. Voor ons kleindochtertje is er veel veranderd. Zij vroeg wel eens waarom opa boos was op haar. Hij was niet boos maar hij merkte gewoon niet dat zij hem iets had gevraagd. Nu zegt zij hem almaar dat „zijn oortjes genezen zijn“."